

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ – МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ДИСЦИПЛІНИ «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Голик Б.Г.

Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка

У статті досліджені проблеми психологічних та педагогічних засад професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» в їх єдності. На основі аналізу системи професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» зроблений висновок, що стратегія цієї підготовки має спиратися на формування психологічних якостей особистості, які дають можливість педагогу створювати зразки сучасного одягу з опорою на власний творчий потенціал, естетичну підготовку, які найтіснішим чином пов'язані із педагогічним професіоналізмом, і якісну технологічну підготовку. Отже в освітньому процесі має органічно поєднуватися творча та фахова складові.

Ключові слова: психологія, педагогіка, дизайн одягу, підготовка, вчителі, технологія.

Актуальність дослідження. Відповідно до Конституції України, кожен громадянин країни має право на вільний розвиток своєї особистості (ст. 23) та право на освіту, навіть при цьому держава забезпечує доступність і безоплатність вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі за державним замовленням, розвиток вищої і післядипломної освіти різних форм навчання, надання державних стипендій та пільг учням і студентам (ст. 53) [5]. Державна політика в освіті характеризується неперервним процесом реформування освітньої галузі, а Державна національна програма «Освіта. Україна XXI століття» визначає, що оновлення змісту освіти є визначальною складовою реформування освіти в Україні і передбачає приведення його у відповідність із сучасними потребами особи і суспільства [3].

Стратегія підвищення якості вітчизняної освіти, реалізація її компетентнісної парадигми актуалізують процеси модернізації професійної підготовки фахівців – педагогів, що працюють насамперед в творчих сферах людської діяльності, до яких належить і дизайн одягу.

Завданням цих педагогів є формування в учнів інтересу до спеціальності, розробка на уроках технології перспективних моделей одягу, які можуть використовуватися у повсякденному житті, під час святкувань, у виробничій діяльності, у військовій справі тощо. Ця педагогічна діяльність спрямована на підвищення трудового потенціалу України, на створення загального іміджу держави та іміджу окремих громадян.

Сучасний вчитель технології має широке функціональне поле діяльності, пов'язане з педагогічним і творчим компонентом діяльності, а якісна реалізація цих функцій залежить від рівня його підготовки у вищому навчальному закладі, цілеспрямованого впровадження компетентного підходу в освіту, який передбачає результативну спрямованість навчально-виховного процесу на формування конкурентоспроможного фахівця, здатного до творчості й саморозвитку.

У цьому контексті актуальним завданням є формування психолого-педагогічних основ професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу».

Аналіз попередніх публікацій. Питання, які стосуються мети, завдань, форм, методів навчання вчителів – технологів в умовах сучасного ВНЗ розкриті в роботах Т. Белан, К. Власенко, А. Грітченко, Р. Гуревич, О. Коберник, Д. Коломієць, М. Корець, В. Лола, А. Малахін, Н. Поліщук, Т. Продан та ін.

Загальні проблеми дизайн-освіти є предметом різнобічного дослідження науковців, зокрема до питань, пов'язаних із підготовкою фахівців із спеціальності «Дизайн одягу» зверталися В.Ф. Прусь, І.С. Риждова, А.В. Терешкун, О.О. Фурса та ін.

Дослідники вказують на наявність суттєвих проблем у фаховій підготовці вчителів – викладачів технології, зазначають, що професійна підготовка майбутніх вчителів технологій має опиратись на ті форми навчання, які формують знання, уміння і навички і ті, що створюють умови для формування у студентів здатності до самостійного прийняття рішень, творчого вирішення нестандартних і нетипових завдань, високої професійної мобільності, яка характеризується, в першу чергу, здатністю самостійно добувати необхідні знання, постійно і самостійно вчитися, інтелектуально розвиватись; зазначають, що рівень технічної підготовки майбутніх учителів є недостатнім для кваліфікованого виконання своїх обов'язків у сучасних умовах, які позначені переорієнтацією трудового навчання на проектно-технологічну діяльність учнів.

Таким чином дослідження психологічних та педагогічних засад професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» в їх нерозривній єдності є завданням, яке потребує додаткового дослідження, що і є метою цієї статті.

Виклад основного матеріалу. Професійна підготовка, орієнтована на розвиток і саморозвиток майбутнього фахівця-професіонала, покликана відтворювати не тільки його формальні характеристики, але і здібності, готовності пізнання, знання і відносини (зразки поведінки), пов'язані з професійною діяльністю на основі розробленої психолого-педагогічної моделі.

Методологічні і понятійні підстави проектування такої моделі багато в чому визначаються змістом, що виражає тлумачення поняття «професіонал». У більшості вітчизняних філософських і психологічних досліджень це поняття розглядається відносно понять «професія – професіонал» в контексті професійної діяльності в окремій галузі, сфері діяльності [4]:

- професія як активність суб'єкта – професіонал як суб'єкт діяльності;
- професія як предметна діяльність – професіонал як фахівець, спеціально навчена людина;
- професія як спільнота професіоналів – професіонал як член спільноти;
- професія як спосіб буття людини, її відношення до реальності – професіонал як творець, носій професійної свідомості.

Говорячи в цілому про фундаментальну базу професійної підготовки дизайнеру одягу, хотілося б відзначити ряд суттєвих характеристик, що відображають сучасні тенденції у професійній освіті. Спираючись на аналіз наукових праць сучасних вчених-дидактів В.В. Давидова, В.С. Ледньова, І.Я. Лернера, В.В. Серікова, М.Н. Скаткіна,

А.В. Хугірського, Г.Н. Щедровицького, а також досвід вузів, до таких характеристик ми відносимо:

- спрямованість на забезпечення цілісності та сутності відтворення і сприйняття наукової картини світу, на осмислення специфіки професійної діяльності та інформації в контексті останньої і, звідси, на усвідомлення зростаючого взаємозв'язку і взаємозалежності професійної діяльності дизайнера з усіма компонентами системи «людина – одяг – природа – соціокультурне середовище», розкриття сутності фактів і явищ у сфері професії;

- спрямованість на забезпечення системності знань;
- високий ступінь узагальненості структурних одиниць знання;
- спрямованість на забезпечення безперервності та наступності знання;
- спрямованість на забезпечення гнучкості та креативної функціональності знань (здатність до самостійного знаходження способу застосування знань при зміні ситуації: опора на загальне знання при вирішенні конкретних професійних проблем);
- формування здатності до синтезу зі знаннями з інших сфер, до формування міждисциплінарного знання.

Політехнічні (галузеві) знання дозволяють осмислити закони виникнення, будови, функціонування і розвитку сучасної виробничої системи, зрозуміти її відносини з іншими системами, характер взаємодії із зовнішнім світом.

Спеціалізовані знання – це поняття, закони, теорії, що розкривають конкретні, специфічні внутрішні і зовнішні взаємозв'язки об'єкта, процесу і результату професійної діяльності, знання про її норми, критерії оцінки, методи пізнання та ін.

Власне конструкторське знання не можна віднести до точних технічних наук, оскільки закони і теорії конструювання не розкривають в достатній мірі зв'язки і відносини об'єкта діяльності, не дозволяючи отримати потрібний результат. Крім того, специфіка самого результату діяльності (проекту швейного виробу) вимагає гармонійного поєднання технічного і художнього аспектів спеціального знання. Тому для адекватного вирішення проектно-конструкторського завдання доводиться добудовувати систему внутрішніх і зовнішніх зв'язків об'єкта, спираючись на закони композиційного формоутворення, закономірності образного моделювання, пластичної організації матеріалу та ін. Це обумовлює необхідність створення особливих психолого-педагогічних умов в процесі освоєння конструкторських знань, що супроводжуються підвищеним інформаційним навантаженням. При інформаційній непрозорості вихідного матеріалу (ескізу) необхідно «вловити» сутність предмета відразу або, у всякому разі, намітити цю сутність ескізно, образно-символічно. Йдеться про технології навчання, які активізують одночасно чуттєві та інтелектуальні компоненти пізнання, розвивають здібності до уяви, почуття матеріалу, легке утворення асоціацій, перенесення і ін.

У цілому специфіка спеціалізованого професійного знання – в його утилітарності і суто прикладному характері. Професійне знання «працює» на чітко задану ціль. Утилітарність

і заданість мети роблять професійне знання постійно затребуваним, активним і, разом з тим, досить вузьким, обмеженим, що має тенденцію до швидкого морального старіння. Подолати узакофункціональний характер цих знань дозволяє розгляд професійної діяльності конструктора в системі дизайну. Залучення теорії дизайну для формування базових професійних понять (критеріїв – принципів, способів і методів, концепцій) дозволяє вийти на універсальні підходи до проектування одягу (системне проектування), спираючись на такі сфери сучасного знання як техніка, інженерне конструювання, ергономіка, технологія, економіка, соціологія, мистецтво. Іншими словами, методологія дизайну допомагає усвідомити сутність проектної діяльності конструктора, виходячи з розуміння її як частини «...загальнокультурного процесу, що включає соціально-економічну, технологічну, наукову, правову, художньо-естетичну та інші сфери» [4, с. 165]. Це сприяє переходу системності зовнішнього середовища в системність професійного мислення дизайнера, універсалізацію способів і методів його діяльності, створює умови для переходу до більш розвинутих форм сучасного проектування, що об'єднує художньо-естетичні та інженерні підходи, і у підсумку створює умови для підготовки дизайнера одягу, який має необхідний обсяг компетенцій.

Слід сказати, що діяльність дизайнера одягу, як і будь-яка інша, характеризується двома взаємопов'язаними типами відносин:

1. Суб'єкт-об'єктними, зумовленими залежністю від суб'єкта об'єктивної дійсності і необхідністю різними способами освоювати останню (як об'єкт);

2. Суб'єкт-суб'єктними, зумовленими залежністю суб'єкта від інших людей-суб'єктів і необхідністю взаємодіяти з ними як з партнерами в процесі сумісної професійної діяльності.

Суб'єкт-об'єктні відносини задають предметний зміст професійної діяльності, що включає її цілі, предмети, засоби, форми та умови здійснення.

Професійна діяльність дизайнера одягу, як і людська діяльність у цілому, є форма його активного творчо-перетворювального ставлення до об'єкта діяльності, що дозволяє розглядати дизайнера одягу як активного суб'єкта.

Об'єктом діяльності дизайнера є одяг, який створюється для людини, задоволення її потреб. Людина – соціоприродна істота, яка складається з двох основних частин: одна створена природою і живе за її законами (тіло), друга сформована в результаті соціалізації в процесі життя в суспільстві (особистість). Подолання механічності такого поділу людини можливе завдяки культурі як реального способу зв'язку природного і соціального в людині [6].

Дослідники [6, 7, 8, 12] допомагають зрозуміти дію механізмів психіки дизайнера, задіяних у складному процесі пізнання об'єкта діяльності.

Осмислення наочного образу (художнього ескізу), його провідної ролі у процесах проектування і створенні одягу, вимагають особливої системи професійної підготовки дизайнера – педагога.

При проектуванні змісту підготовки майбутнього викладача технології дизайну одягу особливого значення набуває реалізація інтеграцій-

ного підходу з метою особистісно-професійного розвитку майбутнього викладача та дизайнера, системи його підготовки у ВНЗ.

Концептуальними засадами проектування системи підготовки є:

1. Системний підхід. Проектуючи модель підготовки викладача технології дизайну одягу не можна не враховувати взаємний зв'язок усіх елементів моделі (системи) з позиції системного підходу. Один з дослідників системного підходу в галузі педагогіки виділяє такі принципи педагогічної системи:

1) єдність – спільний розгляд системи як єдиного цілого та як сукупності частин;

2) розвиток – урахування змінності системи, її здатність до розвитку, накопичення інформації з урахуванням динаміки навколишнього середовища;

3) глобальна мета – відповідальність за вибір глобальної мети.

4) функціональність – спільний розгляд структури системи та функцій із пріоритетом функцій над структурою;

5) ієрархія – урахування супідрядності та ранжування частин;

6) невизначеність – урахування ймовірнісного настання події;

7) організованість – ступінь виконання рішень і висновків [10].

Системоутворюючим елементом або метою є підготовка до діяльності викладача технології дизайну одягу в межах його підготовки або підвищення кваліфікації. Очевидно, що із зміною моделі змісту підготовки викладача технології дизайну одягу зміниться його функціонально-рольова і особистісно-професійна модель. При перетворенні традиційного навчання певні зміни мають бути внесені в усі компоненти педагогічної системи. Лише за умови введення необхідних змін до інших компонентів системи перетворений компонент мети педагогічної системи виявиться життєздатним, а вся педагогічна система отримає нову, більш високу якість. Отже, системний підхід у педагогіці включає перетворення усіх елементів педагогічної системи при внесенні будь-яких змін в один з них відповідно до вимог соціального замовлення та науково-технічного розвитку.

2. Соціокультурний підхід, який дозволяє виявити фактори впливу різних суспільних процесів на професійну освіту і факторні впливи професійної освіти на суспільні (в тому числі економічні) процеси. Соціокультурний підхід реалізується на основі принципу відповідності проектованої моделі педагогічної системи підготовки викладача технології дизайну одягу до вимог прискорення соціально-економічного розвитку суспільства і сучасним педагогічним та інформаційно-комунікаційним технологіям [9].

Серед тенденцій соціально-економічного розвитку, які диктують відповідні вимоги до організації інноваційних педагогічних систем, необхідно відзначити наступні: прискорення темпів розвитку науки і практичного застосування наукових відкриттів; розвиток нових технологічних основ виробництва і видів матеріалів; комплексність нових технологій, а також зростаюча абстрактність безперервних виробничих процесів,

що вимагають підвищення ролі зв'язку теоретичних знань з практичними навичками; поява нових галузей знань; впровадження у виробництво і сферу послуг електроніки, різноманітних самоврядних пристроїв; зв'язок наукового пізнання з появою нових методів і технічних засобів комп'ютерного проектування і виробництва та ін.

3. Андрагогічний підхід. Дозволяє врахувати специфіку навчання дорослих на основі принципу професійної доцільності. Принцип професійної доцільності забезпечує відбір змісту, методів, засобів і форм підготовки фахівців з урахуванням особливостей обраної спеціальності з метою формування професійно важливих якостей, знань і умінь особистісного і професійного досвіду [1].

Правила здійснення принципу професійної доцільності полягають у наступному:

1) здійснювати відбір змісту, методів, засобів і форм підготовки кадрів з урахуванням особливостей спеціальності та в допомогу оволодіння нею;

2) формувати професійно важливі якості студентів, які полегшують освоєння професії і виконання професійних функцій;

3) розширювати сферу знань про професійну діяльність і направляти підготовку професійно і соціально мобільних спеціалістів;

4) використовувати професійну підготовку з метою безперервного розвитку і становлення особистості викладача технології дизайну одягу [13].

У зв'язку з цим підготовка викладача технології дизайну одягу повинна здійснюватися виходячи з багатоаспектного уявлення про нього як про активного суб'єкта не тільки освітнього процесу, а й творчого саморозвитку. Принцип професійної доцільності передбачає необхідність безперервного професійного розвитку і вдосконалення викладача технології дизайну одягу. Професійне становлення особистості охоплює тривалий період життя. Протягом цього часу змінюються життєві і професійні плани, соціальна ситуація, провідна діяльність, відбувається перебудова структури особистості, перетворюються цілі і завдання формування професійно важливих якостей майбутнього фахівця.

4. Акмеологічний підхід. Дозволяє визначити інваріанти професіоналізму, основні якості, вміння і внутрішні спонукальні фактори, щоб забезпечити високу продуктивність, стабільність діяльності незалежно від її змісту і специфіки, а так само активний саморозвиток викладача технології дизайну одягу, реалізацію його творчого потенціалу. Концепція акмеологічних інваріантів професіоналізму дозволяє істотно прискорити процеси особистісно-професійного розвитку.

На основі аналізу визначено акмеологічні інваріанти викладача технології дизайну одягу: системне мислення, комунікабельність, високий рівень рефлексії, високий рівень саморегуляції, творча активність особистості, продуктивність, антиципація, готовність до інновацій [11].

5. Інтегративний підхід. Передбачає опору на ідею інтегральної сутності людини, світу і відносини між ними як біопсиходуховної істоти, що створює передумови для вирішення проблеми інтеграції на новому етапі розвитку освіти. Розгляд інтеграції як системоутворюючої умови проектування і реалізації процесу універсальної психолого-педагогічної підготовки виклада-

ча технології дизайну одягу дозволяє отримати інтегральний результат, а саме розвиток компетенцій профілю викладача технології дизайну одягу з одного боку, і підвищення рівня особистісно-професійного розвитку – з другого.

Зі свого боку ми спираємося на концепцію інтегративного підходу, розроблену О. О. Галицьких. Сутність концепції інтеграційного підходу передбачає обґрунтування провідної ідеї цілісного особистісно-ціннісного становлення педагога в освітньому процесі. Концепція дає можливість досліджувати інтегративний підхід як теоретико-методологічну стратегію організації освітнього процесу, доводить його професійно-педагогічну спрямованість і значення. Можливості конкретизації інтеграційного підходу у стратегії освітнього процесу розкриваються: в змісті педагогічних дисциплін – інтеграції педагогіки і предметних методик; у формах організації навчального процесу – розробці діалогових форм навчання, нових способів оцінки знань і особистісно-професійних досягнень студентів, у формах організації самостійної роботи студентів; у перетворенні педагогічної практики, у використанні гуманітарної експертизи як узагальнюючої оцінки професійно-особистісної готовності педагога [2, с. 222].

Підсумковим результатом стратегії є розроблена модель реалізації інтеграційного підходу, що відображає взаємозв'язок всіх його компонентів: цілі, змісту, структури, умов реалізації і отриманих результатів.

Розробка інтеграційного підходу забезпечує новий рівень розгляду результатів: в процесі міждисциплінарної інтеграції, за допомогою якої формується широкий перелік особистісних та професійних компетенцій майбутнього дизайнера одягу; в процесі міжпредметної інтеграції і внутрішньопредметної інтеграції на основі вивчення психолого-педагогічних дисциплін і окремих методик стає можливим розвиток готовності студента до професійної викладацької діяльності; у процесі міжособистісної інтеграції за допомогою співтворчості студентів і викладачів, які приймають діалогову позицію при вирішенні професійних завдань навчання, стає можливим розвиток компетенції у сфері соціально-професійної взаємодії і комунікації; у процесі особистісної інтеграції на основі формування інтегрального стилю професійного мислення розвивається здатність особистісно-професійного саморозвитку. Метою виступає особистісно-професійний розвиток викладача технології дизайну одягу, що стає можливим за рахунок реалізації в системі підготовки чотирьох ліній: міждисциплінарної інтеграції, міжпредметної і внутрішньопредметної інтеграції, міжособистісної інтеграції.

Наведені вище елементи психолого-педагогічної системи узагальнюються у межах компетентнісного підходу. Важливість застосування компетентнісного підходу визначається пріоритетною орієнтацією на цілі – вектори освіти: здатність до навчання, самовизначення (самодетермінація), самоактуалізація, соціалізація, розвиток індивідуальності. При реалізації компетентнісного підходу не можна обмежитися засвоєнням знань, придбанням умінь і відпрацюванням навичок, а слід постійно орієнтуватися на компетенції, які

обумовлюють реалізацію індивіда у постійно мінливому постіндустріальному суспільстві.

Висновки. Таким чином можна зробити висновок, що стратегія професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» має спиратися на формування психологічних якостей особистості, які дозволять педагогу створювати зразки сучасного одягу з опорою на власний творчий потенціал, естетичну підготовку, які найтіснішим чином пов'язані із педагогічним професіоналізмом, і якісну технологічну підготовку. Отже, в освітньому процесі має органічно поєднуватися творча та фахова складові. Ці фундаментальні настанови є вкрай актуальними для процесу формування професійної компетентності педагога – фахівця у такій специфічній сфері творчої, економічної та технологічної діяльності як «Дизайн одягу».

Дослідження психолого-педагогічних основ підготовки майбутніх викладачів дизайну одягу дозволяє говорити про необхідність подальших досліджень в даному напрямі. Актуальним є дослідження проблеми, що стосується науково-методичних засад формування професійної компетентності майбутніх викладачів дизайну одягу, також вимагає свого теоретично обґрунтованого змісту та організаційне забезпечення процесу навчання майбутніх учителів технологій як дизайнерів одягу в педагогічному вищому навчальному закладі на основі компетентнісного підходу в синтезі з принципами особисто-орієнтованої освіти, гуманізації, культурологічності та екологізації навчання, соціалізації і формування креативності особистості майбутнього педагога. Саме в цих напрямках будуть сконцентровані наукові пошуки, спрямовані на вирішення проблеми.

Список літератури:

1. Борщ Ж. Андрогоічний підхід до підготовки майбутнього вчителя / Ж. Борщ // Педагогічні науки. – 2012. – Вип. 55. – С. 58-63.
2. Галицких Е.О. Интегративный подход как теоретическая основа профессионально-личностного становления будущего педагога в университете: Монография / Е.О. Галицких. – СПб.: Издательство РГПУ имени А.И. Герцена, 2001. – 264 с.
3. Державна національна програма «Освіта. Україна ХХІ століття». Режим доступу: http://www.uazakon.com/documents/date_5x/pg_irwjos.htm
4. Жернов В.И. Педагогические условия формирования профессиональной направленности студентов инженерных вузов: дисс. канд. пед. наук / В.И. Жернов. – Курган, 1991. – 171 с.
5. Конституція України від 28.06.1996 // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 14.
6. Криволапов М. Дизайн і технології в системі неперервної освіти / М. Криволапов, В. Мадзігон // Пластичнее мистецтво. – 2002. – № 1. – С. 31-32.
7. Моляко В.О. Особливості стратегіальної організації свідомості технічно обдарованої особистості / Моляко В.О., Музика О.Л. // Духовність як основа консолідації суспільства. Міжвідомчий науковий збірник. – К.: Інститут «Проблеми людини», 1999. – Т. 16. – С. 131-139.
8. Николаева Т.В. Тектоника формообразования костюма: Учебное пособие / Т.В. Николаева. – К.: Аристей, 2005. – 224 с.
9. Пархоменко В. Соціокультурний підхід формування економічної культури в системі економічної освіти / В. Пархоменко // Наукові записки. – 2013. – № 4. – С. 315-319.
10. Прокоф'єва М. Системний підхід у підготовці майбутнього педагога до реалізації диференційованого навчання / Прокоф'єва М. // Проблеми підготовки сучасного вчителя. – 2011. – № 4(2). – С. 315-322.
11. Служинська Л.Б. Акмеологічний підхід у процесі формування готовності у майбутніх менеджерів-економістів до професійної самореалізації / Л.Б. Служинська // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». – 2012. – № 5. – С. 183-187.
12. Солодухова О.Г. Теоретико-методологічні аспекти психології творчості / О.Г. Солодухова // Вісник ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. – 2009. – № 4. – Режим доступу: <http://journals.hnpu.edu.ua/ojs/psycho/article/view/1059/0>
13. Чарнецькі К. Психологія професійного розвитку особистості: Автореф. дис. ... д-ра психол. наук / К. Чарнецькі; Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України. – К., 1999. – 48 с.

Голик Б.Г.

Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧЕСКІЕ ОСНОВЫ ПРОФЕСІОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ ПЕДАГОГОВ – БУДУЩИХ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ ДИСЦИПЛИНЫ «ДИЗАЙН ОДЕЖДЫ»

Аннотація

В статті досліджені проблеми психологічних і педагогічних основ професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» в їх єдинстві. На основі аналізу системи професійної підготовки педагогів – майбутніх викладачів дисципліни «Дизайн одягу» зроблено висновок, що стратегія цієї підготовки повинна спиратися на формування психологічних якостей особистості, які дозволять педагогу створювати зразки сучасного одягу з опорою на власний творчий потенціал, естетичну підготовку, які тіснішим чином пов'язані із педагогічним професіоналізмом, і якісну технологічну підготовку. Отже, в освітньому процесі має органічно поєднуватися творча та фахова складові. Ці фундаментальні настанови є вкрай актуальними для процесу формування професійної компетентності педагога – фахівця у такій специфічній сфері творчої, економічної та технологічної діяльності як «Дизайн одягу».

Ключевые слова: психологія, педагогіка, дизайн одягу, підготовка, учителя, технологія.

Golyk B.G.

Poltava National Korolenko Pedagogical University

PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL PRINCIPLES OF PROFESSIONAL PREPARATION OF FUTURE TEACHERS OF FASHION DESIGN DISCIPLINE

Summary

Issues of psychological and pedagogical principles of professional preparation of future teachers of the Fashion Design discipline in their unity are described in this paper. The conclusion is made basing on the analysis of the system of professional preparation of future teachers of the Fashion Design discipline that the strategy of this course should be based on formation of personal psychological qualities, allowing a future teacher to create samples of modern clothing, basing on the own creative potential, aesthetic skills, closely connected with pedagogical professionalism and qualitative technological preparation. So, it is stated that the creative and professional components should be organically combined in the educational process.

Keywords: psychology, pedagogy, fashion design, preparation, teachers, technology.